

Ordinul nr. 13/2009 pentru punerea în aplicare a Normelor privind procedura de supraveghere, în domeniul asigurărilor, a aplicării sancțiunilor internaționale

În vigoare de la 10 august 2009

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 555 din 10 august 2009. Formă aplicabilă la 08 noiembrie 2019.

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 12 alin. (2) și ale art. 17 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009,

potrivit hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 21 iulie 2009, prin care s-au adoptat Normele privind procedura de supraveghere, în domeniul asigurărilor, a punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. - (1) Se pun în aplicare Normele privind procedura de supraveghere, în domeniul asigurărilor, a aplicării sancțiunilor internaționale.

(2) Normele prevăzute la alin. (1) intră în vigoare la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. - Direcțiile de specialitate din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 30 iulie 2009.

Nr. 13.

NORMA
privind procedura de supraveghere, în domeniul asigurărilor, a aplicării
sancțiunilor internaționale

În vigoare de la 10 august 2009

*Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 555 din 10 august 2009. Formă
aplicabilă la 18 noiembrie 2019*

i

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. - Prezentele norme reglementează modul de supraveghere a punerii în aplicare de către entitățile autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a sancțiunilor internaționale instituite prin actele prevăzute la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009.

Art. 2. - În funcție de tipul sancțiunii internaționale, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are competențe în soluționarea înștiințărilor sau cererilor prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009.

Art. 3. - Sub incidența prezentelor norme intră asigurătorii, reasigurătorii, brokerii de asigurare și/sau de reasigurare persoane juridice române, precum și sucursalele din România ale asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări cu sediul în Spațiul Economic European, denumiți în continuare entități.

Art. 4. - Termenii și expresiile utilizate în prezentele norme au semnificațiile prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, și la art. 2 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II
Activitatea de supraveghere a punerii în aplicare
a sancțiunilor internaționale

Art. 5. - Comisia de Supraveghere a Asigurărilor:
a) asigură publicitatea prevederilor actelor care instituie sancțiuni internaționale obligatorii în România, prin afișarea pe pagina de internet proprie (www.csa-isc.ro);

b) informează Ministerul Afacerilor Externe, semestrial sau ori de câte ori este nevoie, despre modul în care sunt aplicate sancțiunile internaționale în domeniul lor de competență, despre încălcări ale acestora și cazuri aflate în curs de soluționare, precum și despre orice alte dificultăți de aplicare;

c) organizează o evidență proprie cu privire la punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale în domeniul asigurărilor și transmite aceste informații, la cerere, Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 6. - (1) Ulterior adoptării unui act prin care sunt instituite sancțiuni internaționale, oricare dintre entitățile prevăzute la art. 3, care au date și informații despre persoane ori entități desemnate, care dețin sau au sub control bunuri ori care au date și informații despre acestea, despre tranzacții legate de bunuri sau în care sunt implicate persoane ori entități desemnate, au obligația de a înștiința Comisia de Supraveghere a Asigurărilor din momentul în care iau cunoștință despre existența situației care impune înștiințarea.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va lua în considerare numai acele înștiințări care cuprind cel puțin datele personale și de contact minime care să permită identificarea autorului acesteia.

(3) În situația în care constată că înștiințarea primită nu face obiectul domeniului său de competență, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite în termen de 24 de ore înștiințarea către autoritatea competentă. În situația în care autoritatea competentă nu poate fi identificată, înștiințarea se transmite Ministerului Afacerilor Externe, în calitate sa de coordonator al Comitetului interinstituțional.

Art. 7. - Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este în drept:

a) să monitorizeze activitatea entităților prevăzute la art. 3;

b) să verifice respectarea de către entitățile prevăzute la art. 3 a măsurilor dispuse prin actele ce instituie sancțiuni internaționale;

c) să impună măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale;

d) să solicite informații și documente suplimentare ori să desfășoare investigații proprii sau cu sprijinul altor autorități competente ori poate să folosească informații provenite din alte surse.

Art. 8. - Entitățile prevăzute la art. 3 au obligația să elaboreze și să aplice politici, proceduri și mecanisme interne adecvate în materie de cunoaștere a clientului, de raportare, de păstrare a evidențelor, de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, pentru a preveni și împiedica implicarea lor în operațiuni suspecte de spălare de bani și finanțare a actelor de terorism, asigurând instruirea corespunzătoare a personalului propriu și a celui cu mandat.

Art. 9. - (1) Entitățile prevăzute la art. 3 au obligația să desemneze una sau mai multe persoane din cadrul personalului propriu, care să aibă responsabilități în aplicarea și respectarea sancțiunilor internaționale.

(2) Numele, funcția și responsabilitățile stabilite pentru persoanele menționate la alin. (1) trebuie să fie comunicate Comisiei de Supraveghere a

Asigurărilor în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme.

(3) Entitățile prevăzute la art. 3 au obligația de a notifica Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cu privire la schimbarea sau înlocuirea persoanelor menționate la alin. (1), în termen de 10 zile de la data respectivei modificări.

Art. 10. - (1) Entitățile prevăzute la art. 3 au obligația să raporteze Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor tranzacțiile prezumate ca fiind tranzacții suspecte, din momentul în care iau cunoștință despre existența situației care impune înștiințarea.

(2) Raportările trebuie să includă toate datele relevante privind persoanele, contractele și conturile implicate, precum și valoarea totală a bunurilor.

Art. 11. - Asigurătorii sunt răspunzători pentru agenții persoane juridice și fizice, precum și de informarea acestora cu privire la sancțiunile internaționale instituite prin actele prevăzute la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009.

CAPITOLUL III

Sancțiuni

Art. 12. - În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată încălcări ale dispozițiilor prezentelor norme, ale sancțiunilor internaționale de către entitățile prevăzute la art. 3, aceasta este în drept să aplice sancțiunile prevăzute la art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, sau să sesizeze organele de urmărire penală, după caz.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 13. - Termenele prevăzute de prezentele norme, care expiră într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare, se vor prelungi până la sfârșitul următoarei zile lucrătoare.

Art. 14. - Prezentele norme se completează de drept cu celelalte prevederi legale incidente.